

Život Cirkvi

Ročník 18

5/2011

2. februára si Cirkev pripomenula Deň zasväteného života

Komentár Antona Ziolkovského: Nepokoje v moslimských krajinách

Severná Afrika sa v posledných rokoch stala miestom oddychu mnohých Európanov. Správy o nepokojoch, desiatkach, ba stovkách mŕtvych a zranených určite prekvapili. Tieto končiny sú známe svojimi autokratickými režimami. Nejde o typické diktatúry, skôr o krajiny, kde vládne silný a bohatý prezident s pomocou armády. Všetko to začalo v obľúbenej turistickej destinácii, Tunisku. Rýchle masové protesty natoľko zaskočili vládnucu garnitúru, až prezident rýchlo odišiel do exilu. Nepokoje sa však rýchlo rozšírili do ďalších krajín: Egypta, Jemenu, Alžírka či Sudánu. Európska únia zostala zaskočená, nepripravená podporiť demokratizačné zmeny. Všetky spomínané krajiny majú jedno spoločné. Autokratický režim a zlú sociálnu situáciu najmä mladých obyvateľov. Na západe jestvujú obavy, že zmena režimov v moslimských krajinách môže vyniesť do čela náboženských radikálov.

Samuel Huntington ešte v roku 1993 vo svojej preslávenej knihe „Zrážka civilizácií“ upozorňoval na ťažkosti spojené s rastúcou moslimskou populáciou. Pred 20 rokmi ich žilo vo svete 1,1 milióna, o ďalších dvadsať rokov budú tvoriť štvrtinu svetovej populácie. Vysoká pôrodnosť krajín zeleného polmesiaca vytvorila silnú mladú populáciu, ktorá žije v chudobe a bez zamestnania. Títo ľudia tvoria jadro protestujúcich. Ich zúfalstvo vyjadril jeden z obchodníkov, keď povedal: „Mladí ľudia získajú univerzitné vzdelanie, ale nedostanú prácu. Ako majú žiť?“ Aj mládež v moslimských krajinách používa facebook, twitter alebo google. Avšak jej frustrácia z nemožnosti uplatniť sa, zo všadeprítomnej korupcie a vlastnej chudoby naznačuje, že mladí moslimovia túžia po zmenách ani nie tak kvôli demokratizácii spoločnosti, ale z dôvodu zlej sociálnej situácie.

Na nepokoje v Egypte sa díva celý svet s obavami. Egypt patrí k najvýznamnejším moslimským krajinám, má mierovú zmluvu s Izraelom. Vďaka tomu získal miliardové americké investície. Jedna z hlavných opozič-

ných síl „Moslimské bratstvo“ pritom sľubuje svojim privržencom, že dá o jej platnosti hlasovať v referende. Prieskumy hovoria, že väčšina Egyptanov ju odmieta. Vypovedanie mierovej zmluvy ešte viac zdestabilizuje už aj tak komplikovanú situáciu na Blízkom Východe. Najhoršie je, že opozícia nemá jasného lídra, je roztrieštená a má silnú fundamentalistickú frakciu.

Ešte v roku 2006 vyslovil Svätý Otec, Benedikt XVI. názor, že islam sa nachádza v podobnej situácii ako kresťanstvo po nástupe osvietenstva. Zdá sa, že turbulencie v islamskom svete sú ventilom hľadania odpovede na otázku, ako zosúladiť islam so životom v modernej spoločnosti. Bol to práve Egypt, ktorý bol lídrom kresťansko – islamského dialógu. Rozhovory boli prerušené po reakcii pápeža na samovražedný atentát v jednom z kresťanských chrámov, kedy vyzval egyptskú stranu na ochranu náboženských menšín, na čo islamskí lídri reagovali dosť podráždene. Odpoveď prišla paradoxne až 24. januára zo strany desiatok islamských lídrov, ktorí zverejnili memorandum pod názvom „Dokument za obnovu náboženského prejavu“, v ktorom okrem iného žiadajú aj otvorenie možnosti pre ženy uchádzať sa o prezidentský úrad; zaručenie práva kresťanov na prístup k prestížnym funkciám; reinterpretáciu vyjadrení proroka Mohameda; či privádzať ľudí k Bohu prostredníctvom múdrosti a vďaky, nie hrozieb.

Odpor voči autokratickým režimom v moslimských krajinách možno pripomína zrútenie železnej opony v strednej a východnej Európe začiatkom deväťdesiatych rokov. Kiežby výsledkom zmien bola demokratizácia režimov a rešpektovanie občianskych práv a slobôd, vrátane náboženskej slobody a lepšia sociálna situácia pre milióny obyvateľov. Víťazstvo fundamentalistov by totiž znamenalo nielen ukončenie kresťansko – islamského dialógu, ale život so susedmi, ktorých jediným programom je nenávisť voči všetkému, čo je iné. **RV, Anton Ziolkovský**

Editoriál P. Lombardiho: „Aká jednota?“

Riaditeľ Tlačovej kancelárie Svätej stolice P. Federico Lombardi SJ sa zamýšľa, o akú jednotu nám ide:

„Hľadanie obnovenia jednoty medzi oddelenými kresťanmi nemožno redukovať na spoznanie ich rozdielov a na dosiahnutie mierového spolužitia. Tieto pápežove slová z homílie počas vešpier z 25. januára v Bazilike sv. Pavla znejú ako dôrazné varovanie. Koľkokrát tvárou v tvár ťažkostiam konfrontácie alebo dialógu odstupujeme zo svojich pozícií a upokojujeme sa tým, že sa zabránilo napätiu, zdvorilo uznajúc vzájomné rozdiely. Nechceme podnikat' náročnejšie kroky a vystavovať sa riziku, ktoré možno vnímame ako zneistenie zaužívaného alebo ohrozenie nadobudnutých istôt. Kultúre tolerancie a pluralizmu je prirodzený tento postoj, ktorý sa často prezentuje ako najrealistickejší a múdry. Ale je to naozaj tak?

Jednota je niečo iné. Pápež pokračoval: «To, po čom túžime, je jednota, za ktorú sa modlil sám Kristus, a ktorá sa zo svojej povahy prejavuje v spoločensťve viery, sviatostí, služby». Naproti «pokušeniu rezignácie a pesimizmu,» nás pápež Benedikt pozýva oživiť «dôveru v moc Ducha Svätého» a «pokračovať na ceste s veľkým zániením.» Svätý Pavol padá z koňa, keď stretne Ježiša a jeho život sa zmení. Konverzia. Čo chce Kristus od nás? Isto nie to, aby sme zostali na tom bode, na ktorom sme. Ak povieme nie, naše ekumenické stretnutia zostanú krásnymi scénografiami a budú viac zrkadlom minulosti rozdelenia ako zárodkom budúcnosti a vierohodnejším dôkazom prítomnosti Božieho Ducha. Ducha, ktorému musíme dať viac miesta v našom svete preniknutom nenávisťou. Prostredníctvom realizmu lásky. « **-jak-**

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (30. januára, RV) – Na dnešnú nedeľu pripadá Svetový deň chorých na malomocenstvo, ktorého vznik podnietil v 50. rokoch minulého storočia Raoul Follereau a bol oficiálne uznaný OSN. Na Námestí sv. Petra sa pri tejto príležitosti zišla i asociácia priateľov Raoula Follereau. Okrem nich tu boli i chlapi a dievčatá Katolíckej akcie Rímskej diecézy. Dvaja mladí reprezentanti Svätého Otca na záver v mene všetkých i osobitne pozdravili. Pápež Benedikt XVI. pred pravidelnou populárnejšou modlitbou Anjel Pána povedal:

„Drahí bratia a sestry!

Evanjelium tejto štvrtej nedele v Cezročnom období nám predstavuje prvú významnú reč, ktorou sa Pán obracia k ľuďom na malebných vrškoch okolo Galilejského jazera. „Keď Ježiš videl veľké zástupy,“ píše svätý Matúš, „vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci. Otvoril ústa a učil ich“ (Mt. 5, 1-2). Ježiš sa ako nový Mojžiš ujima „katedry“ na vrchoch (Gesù si Nazaret, Milano 2007, p. 88) a prehlasuje „blahoslavených“ chudobných v duchu, plačúcich, milosrdných, túžiacich po spravodlivosti, čistého srdca a prenasledovaných (porov. Mt 5, 3-10). Nejedná sa o novú ideológiu, ale o učenie, ktoré pochádza zhora, a dotýka sa situácie ľudstva, práve tej, ktorú Pán svojím vtelením vzal na seba, aby ju zachránil. Preto je „Reč na vrchu adresovaná celému svetu, teraz i v budúcnosti ... a tá môže byť pochopená a žitá iba nasledovaním Ježiša, na spoločnej ceste s ním“ (Gesù di Nazaret, p. 92). Blahoslavenstvá sú novým programom života pre zbavenie sa falošných hodnôt sveta a pre otvorenie sa skutočným prítomným a budúcim dobrám. Skutočne, keď Boh utešuje, nasycuje hlad po spravodlivosti, suší slzy zarmúte-

ných; znamená to, že okrem toho, že sa každému citlivo odmení, otvorí mu nebeské kráľovstvo. „Blahoslavenstvá sú prenesením kríža a zmŕtvychvstania do každodennej existencie učeníkov“ (tamtiež, p. 97). Oni odrážajú život Božieho Syna, ktorý nechá, aby ho prenasledovali, aby ním pohrdali až po odsúdenie na smrť, aby bola ľuďom darovaná spása.

Istý staroveký pustovník hovorí: „Blahoslavenstvá sú Božie dary, ktoré máme uskutočniť veľkými nimi samými a odmenami, ktoré z nich vyplývajú, totiž nebeským kráľovstvom v budúcom veku. Terajšia

útecha - plnosť každého dobra a milosrdenstvo zo strany Boha vtedy, ... keď sa staneme obrazom Krista na zemi“ (Piero di Damasco, in Filocalia, vol. 3 Teoino 1985, p. 79). Evanjelium o blahoslavenstvách je komentované samotnými dejinami Cirkvi, dejinami kresťanskej svätosti, pretože - ako píše svätý Pavol - „ale čo je svetu bláznivé, to si vyvolil Boh, aby zahanbil múdrych, a čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby zahanbil silných; čo je svetu neurodené a čím pohŕda, to si vyvolil Boh, ba aj to, čoho niet, aby zmaril to, čo je“ (1 Kor 1, 27-28). Z tohto dôvodu Cirkev nemá strach z chudoby, z pohŕdania, z prenasledovania v spoločnosti, ktorá je často priťahovaná materiálnymi dobrami a svetskou mocou. Svätý Augustín nám pripomína, že „úžitok nám nepri- náš trápenie sa týmito neduhmi, ale ich znášanie pre Ježišovo meno, a to nielen s pokojom, ale aj s radosťou“ (De sermone Domini in monte, I, 5,13: CCL 35,13).

Drahí bratia a sestry, vzývajte Pannu Máriu, blahoslavenú v pravom zmysle slova, prosiac o silu hľadať Pána (porov. Sof 2, 3) a vždy ho s radosťou nasledovať na ceste blahoslavenstiev.“

-pd-/ snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Sv. Terézia z Avily

Vatikán (2. februára, RV) – V stredu v Aule Pavla VI. vo Vatikáne, Svätý Otec vo svojej katechéze počas audiencie predstavil život a učenie sv. Terézie z Avily:

Drahí bratia a sestry,

počas katechéz, ktoré som venoval cirkevným otcom a postavám veľkých teológov a žien stredoveku, mal som možnosť pozastaviť sa aj nad niektorými svätými, ktorí boli vyhlásení za Učiteľov Cirkvi kvôli ich mimoriadnej náuke. Dnes by som chcel začať krátku sériu stretnutí, v ktorých si predstavíme Učiteľov Cirkvi. A začnem

sväticou, ktorá predstavuje jeden z vrcholov kresťanskej spirituality všetkých čias: sv. Terézia z Avily (sv. Terézia Ježišova).

Narodila sa v Avile, v Španielsku, v roku 1515 s menom Terézia de Ahumada. Vo svojej autobiografii ona sama spomína niektoré udalosti zo svojho detstva: narodenie z „rodičov čnostných a bohobojných“, uprostred početnej rodiny s deviatimi bratmi a tromi sestrami. Ešte ako dieťa, menej ako deväťročná, mala možnosť čítať životopisy niektorých mučeníkov, ktoré jej vnukli túžbu po

mučeníctve, a tak zimprovizuje krátky útek z domu, aby zahynula ako mučeníčka a vystúpila do neba (porov. Život 1,4); „chcem vidieť Boha“, hovorí dievčina rodičom. Niekoľko rokov po tom Terézia prehovorí o svojom čítaní z mladosti s tvrdením, že v nich objavila pravdu, ktorú zhrňuje v dvoch základných princípoch: na jednej strane „skutočnosť, že všetko to, čo patrí k tomuto svetu pomínie“, a na druhej strane, že iba Boh je „navždy, navždy“, téma, ktorá sa neskôr vráti v jej mimoriadne známej básni: „Nech ťa nič neruší, nech ťa nič neľaká, všetko pomínie. Boh sa nemení, trpezlivosť získa všetko; kto má Boha, nič mu nechýba. Iba Boh stačí!“. Stala sa sirotou ako dvanásťročná. Keď jej zomrie matka, prosí Najsvätejšiu Pannu, aby sa ona stala jej matkou (porov. Život 1,7).

Hoci počas dospievania čítanie profánnych kníh ju priviedlo k rozptýleniam svetského života, predsa len výchova augustiniánskych mníchov z Kláštora Santa Maria delle Grazie z Avily a čítanie duchovnej literatúry, predovšetkým klasikov františkánskej spirituality, ju naučili rozjímaniu a modlitbe. vo veku dvadsiatich rokov vstúpila do karmelitánskeho Kláštora Vtelenia v Avile; v rehoľnom živote prijíma meno Terézia Ježišova. O tri roky neskôr vážne ochorela, až natoľko, že štyri dni bola v kóme, zdanlivo mŕtva (porov. Život 5,9). Aj v zápase proti svojim chorobám svätica videla boj proti slabostiam a odporu Božiemu volaniu: „Túžila som žiť“, píše, „pretože som si bola vedomá, že nežijem, ale bojujem s tieňom smrti a nemala som nikoho, kto by mi dal život, a ani ja som si ho nemohla vziať a Ten, ktorý mi ho mohol dať robil správne, že mi nepomohol, pretože toľkokrát ma viedol ku Nemu a ja som ho vždy opustila“ (Život 8,2), v roku 1543 stratila blízkosť svojich príbuzných: otec zomiera a všetci jej bratia – jeden po druhom – emigrovali do Ameriky. Počas pôstu v roku 1554 vo veku 39 rokov Terézia dospeje k vrcholu svojho zápasu proti vlastným slabostiam. Náhodný objav sochy „Krista veľmi doráňaného“ hlboko poznačil jej život (porov. Život 9). Svätica, ktorá v tom období nachádza hlbokú spriaznenosť s Vyznaniami sv. Augustína, takto opisuje rozhodujúci deň jej mystického zážitku: „Stalo sa... že znenazdania som pocítila Božiu prítomnosť, až natoľko, že som nemohla pochybovať, že bola v mojom vnútri, alebo že som ja bola celá pohltená Ním“ (Život 10,1).

Paralelne sa z dozrievaním svojho vnútra svätica začína konkretizovať myšlienku reformy karmelitánskeho rádu: v roku 1562 založí v Avile – s podporou miestneho biskupa, dona Alvara de Mendosu – prvý reformovaný Karmel a krátko na to dostane schválenie od generálneho predstaveného rádu, Giovannio Battistu Rossiho. V nasledujúcich rokoch pokračuje v zakladaní nových Karmelov – celkovo sedemnástich. Ako mimoriadne dôležité sa ukáže stretnutie so sv. Jánom z Kríža, s ktorým v roku 1568 založí v Duruele, blízko Avily, prvý kláštor bosých karmelitánov. V roku 1580 získa z Ríma potvrdenie autonómnej provincie svojich reformovaných karmelitánskych kláštorov, čo sa stalo začiatkom Rehoľného

rádu bosých karmelitánov. Terézia skončí svoj pozemský život práve počas tohto zakladania. V roku 1582, krátko po založení Karmelu v Burgose, keď sa vracia späť do Avily a zomiera v noci 15. októbra v Albe de Tormes opakujúc pokorne dve vety: „Nakoniec zomieram ako dcéra Cirkvi“ a „Nadišla hodina, môj ženich, aby sme sa uvideli“. Život prežitý v Španielsku, ale obetovaný pre celú Cirkev. Blahoslavená bola pápežom Pavlom V. v roku 1614, svätorečená v roku 1622 Gregorom XV. a vyhlásená za Učiteľku Cirkvi Božím služobníkom Pavlom VI. v roku 1970.

Terézia Ježišova nemala akademické vzdelanie, ale vždy oceňovala učenie teológov, učencov a duchovných majstrov, ako spisovateľka sa vždy pridrižovala toho, čo osobne prežila alebo videla v životoch druhých (porov. Prológ k Ceste dokonalosti), čiže vždy podložené skúsenosťami. Terézia vytvárala duchovné priateľské vzťahy s mnohými svätými, predovšetkým so sv. Jánom z Kríža. Zároveň sa venovala čítaniu cirkevných otcov, sv. Hieronyma, sv. Gregora Veľkého a sv. Augustína. Medzi jej najdôležitejšie diela patrí predovšetkým autobiografia s názvom Kniha života, ktorú ona volá Kniha Pánových milostí. Vytvorená v avilskom Karme v roku 1565, zachytáva jej biografickú a duchovnú cestu a bola napísaná – ako tvrdí samotná Terézia – aby podrobila svoju dušu rozoznávaniu „majstra spirituality“, sv. Jána z Avily. Cieľom je zdôrazniť prítomnosť a konanie milosrdného Boha v jej živote: preto zachytáva často dialóg modlitby s Pánom. Je to čítanie, ktoré očaruje, pretože svätica nielen rozpráva, ale ukazuje – priam znovu prežíva hlboký zážitok svojho vzťahu s Bohom. V roku 1566 Terézia píše Cestu dokonalosti, ňou nazývaná Napomenutia a rady, ktoré dáva Terézia Ježišova svojim mníškam. Adresátkami je 12 novíciek Karmelu sv. Jozefa v Avile. Im Terézia predkladá intenzívny program kontemplatívneho života v službe Cirkvi, na ktorého základe sú evanjeliové rady a modlitba. Medzi najcennejšie časti patrí komentár k modlitbe Otče náš ako model modlitby. Najznámejšie mystické dielo sv. Terézie je Vnútorný hrad, napísané v roku 1577, už v plnej zrelosti. Jedná sa o spätný pohľad na vlastnú cestu duchovného života, zároveň návod na možné napredovanie kresťanského života k svojej plnosti a svätosti pod vedením Ducha Svätého. Terézia sa odvoláva na štruktúru hradu so siedmimi izbami ako obraz vnútra človeka, uvádzajúc zároveň symbol priadky morušovej, ktorá sa pretvorí na motýľa, aby vyjadřila cestu od prirodzeného k nadprirodzenému. Svätica sa inšpiruje Svätým písmom a obzvlášť Veľpiesňou a záverečným symbolom dvoch mladomanželov, ktorý jej dovoľuje opísať v siedmej izbe vrchol kresťanského života vo svojich štyroch aspektoch: trojičnom, kristologickom, antropologickom a ekleziálnom. Svojej činnosti zakladateľky reformovaných Karmelov Terézia venuje Knihu zakladania napísanú medzi 1573 a 1582, v ktorej hovorí o živote rodiacej sa rehoľnej skupiny. Ako aj v autobiografii, text chce zdôrazniť predovšetkým Božiu činnosť v diele zakladania nových kláštorov.

Nie je jednoduché zhrnúť v pár slovách hlbokú a artikulovanú tereziánsku spiritualitu. Chcel by som spomenúť niektoré podstatné body. V prvom rade sv. Terézia predkladá evanjeliové rady ako základ celého kresťanského a ľudského života: obzvlášť odpútanie sa od majetku, čiže evanjeliová chudoba a tá sa týka všetkých nás; láska jedných voči druhým ako podstatný prvok komunitného a spoločenského života; pokora ako láska k pravde; odhodlanie ako ovocie kresťanskej odvahy; teologálna nádej, ktorú opisuje ako smäd po živej vode bez zabudnutia na ľudské čnosti: vládnuť, pravdivosť, skromnosť, ochota, radosť, vzdelanosť. V druhom rade sv. Terézia navrhuje hlboký súlad s veľkými biblickými osobnosťami a živým načúvaním Božiemu slovu. Ona sa identifikuje predovšetkým s nevestou z Veľpiesne a s apoštolom Pavlom a samozrejme s umučeným Kristom a eucharistickým Ježišom.

Svätica podčiarkuje ako veľmi podstatná je modlitba; modliť sa – hovoriť – „znamená s priateľstvom navštevovať – z tváre do tváre – Toho, o ktorom vieme, že nás miluje“ (Život 8,5). Myšlienka sv. Terézie sa zhoduje s definíciou teologálnej lásky, ktorú sv. Tomáš Akvinský opisuje ako „amicitia quaedam hominis ad Deum“, priateľstvo človeka s Bohom, ktorý ako prvý ponúkol svoje priateľstvo človeku; iniciatíva vychádza z Boha (porov. Summa Theologiae II – II, 23, 1). Modlitba je život a postupne sa rozvíja v súlade s vývinom kresťanského života: začína s hlasovou modlitbou, pokračuje zvnútorňovaním skrze meditáciu a rozjímanie, až k dosiahnutiu jednoty lásky s Kristom a Najsvätejšou Trojicou. Samozrejme nejedná sa o vývin, pri ktorom vystúpenie na vyššie stupne znamená zanechanie predchádzajúcich typov modlitieb, ale je to predovšetkým postupné prehĺbenie vzťahu s Bohom, ktoré zahŕňa celý život. Viac než pedagogika modlitby, učenie sv. Terézie je skutočná mystagógia: čitateľa jej diel učí modlitbe tým, že sa ona sama s ním modlí; častokrát vskutku preruší opis alebo výklad, aby spočinula v modlitbe.

Ďalšou témou, milou svätici je centrálnosť Kristovej ľudskosti. Pre Teréziu vskutku kresťanský život je osobný vzťah s Ježišom, ktorý vrcholí v jednote s Ním skrze milosť, lásku a jeho napodobovanie. Z toho vyplýva dôležitosť, ktorú ona pripisuje meditovaniu Umučenia a Eucharistie, čiže Kristovej prítomnosti v Cirkvi pre život každého veriacého a ako srdce liturgie. Sv. Terézia prežívala nepodmienenú lásku voči Cirkvi: zjavuje živý „sensus Ecclesiae“ v časoch rozdelenia a konfliktov v Cirkvi. Reformuje karmelitánsky rád so zámerom lepšie slúžiť a obraňovať „Svätú katolícku cirkev rímsku“ a je ochotná položiť svoj život za ňu (porov. Život 33,5).

Posledný podstatný aspekt tereziánskeho učenia, ktorý chcem podčiarknuť je zdokonaľovanie sa ako úsilie celého kresťanského života a jeho finálna méta. Svätica má mimoriadne jasnú myšlienku o „plnosti“ Krista nanovo prežitej v kresťanovi. Na konci cesty vo Vnútornej hrade, v poslednej izbe, Terézia opisuje túto plnosť, realizovanú v prebývaní v Najsvätejšej

Trojici, v jednote s Kristom skrze mystérium jeho ľudskosti.

Drahí bratia a sestry, sv. Terézia Ježišova je skutočnou učiteľkou kresťanského života pre veriacich všetkých čias. V našej spoločnosti, chudobnej na duchovné hodnoty, sv. Terézia nás učí stať sa neúnavnými svedkami Boha, jeho prítomnosti, jeho konania, učí nás reálne cítiť smäd po Bohu, ktorý jestvuje v hĺbke nášho srdca, túto túžbu vidieť Boha, hľadať Boha, rozprávať sa s ním a byť jeho priateľmi. Toto priateľstvo je nevyhnutné pre nás všetkých a musíme ho hľadať vždy nanovo každý deň. Príklad tejto svätice, hlboko kontemplatívnej a zároveň účinne aktívnej, nech poháňa aj nás zasvätiť každý deň istý čas modlitbe, tomuto otvoreniu sa Bohu, tejto ceste hľadania Boha, aby sme ho uvideli, aby sme našli jeho priateľstvo a tým skutočný život; pretože skutočne mnohí z nás by mali povedať: „nežijem, nežijem skutočne, pretože nežijem podstatu môjho života“. Preto čas modlitby nie je strateným časom. Je to čas, v ktorom sa otvára cesta života, otvára sa cesta k učeniu sa od Boha jeho horiacej láske – voči Nemu, k jeho Cirkvi a konkrétnej láske k našim bratom.

Preklad: Ľubomír Rebek

Pápežské etiópske kolégium na audiencii u Svätého Otca

Vatikán (29. januára, RV) - Benedikt XVI. prijal na osobitnej audiencii komunitu Pápežského etiópskeho kolégia, pri príležitosti 150. výročia úmrtia ich patróna, sv. Justína de Jacobis. Pápež vo svojom príhovore pripomenul jeho život, misionársku horlivosť a predovšetkým odhodlanie, s ktorým sa venoval formácii etiópskych kňazov: „Justín prezieravo vytušil, že práve pozornosť, venovaná kultúrnemu kontextu, je privilegovanou cestou, ktorou – s Pánovou pomocou – bude môcť vyformovať nové generácie kresťanov. A tak – naučiac sa miestny jazyk a podporujúc stáročnú liturgickú tradíciu vlastného rítu miestnych komunít – vykonal aj účinné ekumenické dielo.“

Ďalej Svätý Otec povzbudil kňazov a seminaristov kolégia, aby sa stali znamením nádeje pre Cirkev vo svojej krajine, a aby prispeli k pokojnému spoluzitiu medzi dvoma národmi – etiópskym a eritrejským, sužovanými takmer polstoročia trvajúcim konfliktom.

„S pevným rozhodnutím kráčajte po ceste svätosti. Svätosť je v samotnom srdci cirkevného mystéria a je zároveň poslaním, ku ktorému sme my všetci povolaní. Svätci nie sú nejakou ozdobou, ktorá skrášľuje Cirkev zvonka, ale sú akoby kvetmi stromu, zjavujúcimi nevyčerpatelnú životaschopnosť lymfy, ktorá ním prúdi.“

-Pr-

Homília Benedikta XVI. počas vešpier na sviatok Obetovania Pána

Vatikán (2. februára, RV) – Dňa 2. februára si Cirkev pripomenula Deň zasväteného života. Pri tejto príležitosti pápež Benedikt XVI. v Bazilike sv. Petra predsedal spoločnej modlitbe vešpier, na ktorej sa zišli stovky kňazov, rehoľníkov a rehoľníčok. V homílii pápež povedal:

„Drahí bratia a sestry,

V dnešný sviatok rozjíname nad Pánom Ježišom, ktorého Maria a Jozef vovádzajú do chrámu „aby ho obetovali Pánovi“ (Lk 2,22). V tejto evanjeliovej scéne sa zjavuje tajomstvo Syna Panny, zasväteného Otcovi, ktorý prišiel na svet, aby verne plnil jeho vôľu (porov. Žid 10,5-7). Simeon ho označuje ako „svetlo na osvietenie pohanov“ (Lk 2,32) a zvestuje prorockými slovami jeho najvyššiu obeť Bohu a jeho konečné víťazstvo (porov. Lk 2,32-35). Je to stretnutie dvoch zákonov, Starého a Nového. Ježiš vstupuje do starobylého chrámu. On, ktorý je novým Chrámom Božím, prichádza navštíviť svoj ľud, zavŕšiť poslušnosť zákonu a zahájiť posledné časy spásy.

Je zaujímavé pozorovať zblízka tento vstup dieťaťa Ježiša do veľkolepého chrámu, do ktorého prichádzajú mnohí ľudia, zaujatí svojimi záväzkami: kňazi a leviti, ktorí sa striedajú v službe, početní zbožní pútnici, tužiaci stretnúť sa so svätým Bohom Izraela. Nikto z nich si však ničoho nevšimne. Ježiš je dieťaťom ako iné, prvorodeným synom dvoch veľmi jednoduchých rodičov. Ani kňazi nie sú schopní spozorovať znamenie novej a osobnej prítomnosti Mesiáša a Spasiteľa. Iba dvaja starí ľudia, Simeon a Anna odhaľujú veľkú novosť. Vedení Duchom svätým objavujú v tomto dieťati dovŕšenie svojho dlhého očakávania a bdenia. Obaja rozjímajú nad Božím svetlom, ktoré osvecuje svet a ich prorocký pohľad otvára budúcnosti - zvesti o Mesiáši: „Lumen ad revelationem gentium!“ (Lk 2,32). V prorockom postoji dvoch starých ľudí je celý Starý zákon, ktorý vyjadruje radosť zo stretnutia s Vykupiteľom. Simeon i Anna vytušia, že toto dieťa je tým dlho očakávaným.

Uvedenie Ježiša do chrámu je výstižným obrazom úplného darovania vlastného života všetkých mužov a žien, ktorí sú prostredníctvom plnenia evanjeliových rád povolani reprodukovať v Cirkvi a vo svete „charakteristické rysy Ježišovej čistoty, chudoby a poslušnosti“ (Vita consacrata, 1). Preto bol dnešný sviatok zvolený ctihodným Jánom Pavlom II. ku každoročnému sláveniu Dňa zasvätených osôb. V tejto súvislosti srdečne pozdravujem mons. Joãoa Braz de Aviza, ktorého som pred nedávnom menoval prefektom Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života, spolu so sekretárom a spolupracovníkmi. Srdečne pozdravujem prítomných generálnych predstavených a všetky zasvätené osoby.

Chcel by som ponúknuť tri krátke myšlienky k reflexii nad týmto sviatkom.

Po prvé: Evanjeliový obraz Obetovania Pána v chráme obsahuje základný symbol svetla; svetla, ktoré vychádza z Krista osvetľuje Máriu a Jozefa, Simona a An-

nu a skrze nich osvetľuje všetkých. Cirkevní otcovia spájali túto žiaru s duchovnou cestou. Zasvätený život vyjadruje túto cestu zvláštnym spôsobom ako filocalia, lásku k božskej kráse, odraz dobroty Boha (porov. Tamtiež, 19). Na Kristovej tvári žiari svetlo krásy. „Cirkev kontempluje premenenú Kristovu tvár, aby sa posilnila vo viere a neskôr neupadla do zmätkov pred jeho znetvorenou tvarou na kríži... ona snúbenica ktorá stojí pred snúbencom, má účasť na jeho tajomstve a je obklopená jeho žiarou... Svetlo vychádzajúce z vteleného Slova zakusujú jedinečným spôsobom ľudia povolani k zasvätenému životu. Sľub zachovania evanjeliových rád ich robí znamením a proroctvom pre spoločenstvo bratov i pre celý svet“ (tamtiež, 15).

Na druhom mieste, evanjeliový obraz zjavuje proroctvo, dar Ducha svätého. Simeon a Anna uvažujú o dieťati Ježišovi, vytušia jeho údel smrti a vzkriesenia pre spásu všetkých národov a zvestujú toto tajomstvo ako skutočnosť univerzálnej spásy. Zasvätený život je povolaný k tomuto prorockému svedectvu, ktoré sa spája s dvoma rozmermi: kontemplatívnym a aktívnym. Zasväteným osobám je totiž dané zjavovať primát Boha, nadšenie pre evanjelium – uskutočňované ako forma života a radostnú zvesť chudobným a posledným tejto zeme. „Na základe tohto primátu nič nemôže mať prednosť pred osobnou láskou ku Kristovi a k chudobným, v ktorých žije On. Skutočné proroctvo pochádza od Boha, z priateľského vzťahu ku nemu, zo starostlivého načúvania jeho hlasu v rôznych udalostiach dejín“ (Tamtiež,84). Takýmto spôsobom sa zasvätený život denne ukazuje na cestách ľudstva, zjavuje evanjelium a kráľovstvo, ktoré je už prítomné a pôsobí.

Na treťom mieste evanjeliový obraz uvedenia Ježiša do chrámu ukazuje múdrosť Simona a Anny. Múdrosť života celkom zasväteného hľadaniu Božej tváre, jeho znamení, jeho vôle; života oddaného načúvaniu a hlásaniu jeho Slova. „Faciem tuam, Domine, requiram. Pane, ja hľadám tvoju tvár (Ž 26,8). Zasvätený život je vo svete a v Cirkvi viditeľným znamením tohto hľadania Pánovej tváre a ciest, ktoré k Nemu vedú (porov. Ján 14,8). Zasvätená osoba teda dosvedčuje radostný a súčasne činnosťný záväzok usilovného a múdreho hľadania božej vôle“ (Kongregácia pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života, Inštrukcia Služba autority a poslušnosť, Faciem tuam Domine requiram, 2008, 1).

Drahí bratia a sestry, buďte usilovnými poslucháčmi Slova, pretože každá múdrosť sa rodí z Pánovho Slova! Buďte skúmateľmi Slova prostredníctvom lectio divina, pretože zasvätený život „sa rodí z načúvania Božieho Slova a prijíma evanjelium ako normu svojho života. Život v nasledovaní Krista čistého, chudobného a poslušného je tak akousi živou „exegézou“ Božieho Slova. Duch svätý, moc, ktorou bola napísaná Biblia, je tým, ktorý osvecuje novým svetlom Božie Slovo v zakladateľoch a zakladateľkách. Z neho vyvierajú každá charisma a každá rehoľa chce byť jeho vyjadrením, čím dáva počiatok

a smer kresťanskému životu vyznačujúcemu sa evanjeliovou radikálnosťou“ (porov. *Verbum Domini*, 83).

Osobitne v rozvinutých spoločnostiach dneška žijeme v situácii, ktorú charakterizuje radikálna pluralita, postupné vytlačovanie náboženstva z verejnej sféry a relativizmus postihujúci základné hodnoty. To si žiada, aby naše kresťanské svedectvo bolo jasné a dôsledné a aby naše výchovné pôsobenie bolo stále pozornejšie a štedrejšie. Najmä vaše apoštolské pôsobenie, drahí bratia a sestry, musí byť životným záväzkom, ktorý s vytrvalým nadšením čerpá z Múdrosti, ktorá je pravdou i krásou, „jasom pravdy“. Kiež dokážete múdrosťou svojich životov a dôverou v nevyčerpatelne možnosti skutočnej výchovy orientovať inteligenciu i srdce mužov a žien našej doby k „správne mu životu evanjelia“.

Myslím teraz, s osobitnou náklonnosťou, na zasvätené osoby vo všetkých kútoch zeme a zverujem ich blahoslavenej Panne Márii.

Preložil Peter Dufka

Pápež latinskoamerickému kongresu o povolaniach

Vatikán (1. februára, RV) – Povolanie ku kňazstvu alebo zasvätenému životu nie je ovocím ľudskej stratégie, ale duchovného života. Tvrdí to Benedikt XVI. v posolstve, ktoré adresoval účastníkom II. latinskoamerického kongresu o povolaniach, ktorý sa 31. januára začal v Kostarike a potrvá do nasledujúcej soboty.

Aby sa podarilo priviesť človeka k nasledovaniu evanjelia, „netreba myseľ stratéga, ale srdce, zamilované do Boha“, to je jedna zo základných myšlienok z posolstva Svätého Otca. Benedikt XVI. ďalej zdôraznil nevyhnutnosť „starostlivosti o duchovný život. Skúsenosti nás učia, že – tam, kde je dobrá príprava a neustála starostlivosť o povolania, – povolania nechýbajú. V svojej najhlbšej podstate je povolanie Božím darom, mysterióznou a nepochopiteľnou iniciatívou Pána. Preto je nevyhnutné vždy mať na mysli primát duchovného života, ako základ akéhokoľvek pastoračného plánovania.“ „Pre mladých“, pokračuje Svätý Otec, „je potrebné „zabezpečiť“ možnosť otvoriť svoje srdce väčšej skutočnosti: Kristovi, ktorý jediný môže dať zmysel a plnosť ich životu. Musíme prekonať našu sebastačnosť a ísť s pokorou k Pánovi, prosiac ho, aby povolával mnohých.“

Nakoniec sa pápež Benedikt XVI. zameril na ďalší dôležitý aspekt, ktorým je svedectvo: „žiarivé a priesračné svedectvo viery, nádeje a lásky, spojené s radosťou. Pretože verný a naradostený svedok svojej viery vždy bol a je privilegovaným spôsobom, ako vzbudiť v mladých ľuďoch túžbu nasledovať Krista“. A nakoniec je potrebná ešte aj „odvaha predostrieť – s jemnosťou a rešpektom – možnosť, že Boh povoláva aj ich“, vediac, že mladí – dnes, ako aj vždy – „sú citliví na Kristovo pozvanie ísť a nasledovať ho“.

-Pr-

Benedikt XVI. členom Zmiešanej medzinárodnej komisie pre teologický dialóg

Vatikán (28. januára, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na osobitnej audiencii účastníkov zasadnutia Zmiešanej medzinárodnej komisie pre teologický dialóg medzi Katolíckou cirkvou a starobylými pravoslávnyimi cirkvami. Vo svojom príhovore im povedal:

„S veľkou radosťou vítam vás, členov Medzinárodnej komisie pre teologický dialóg medzi Katolíckou cirkvou a starobylými pravoslávnyimi cirkvami. Prostredníctvom vás rád môj bratský pozdrav rozširujem i na mojich ctihodných bratov, predstavených starobylých pravoslávnych cirkví.“

Som vďačný za prácu Komisie, ktorá začala svoju činnosť v januári 2003 ako spoločná iniciatíva rodín starobylých pravoslávnych cirkví a Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov. Ako viete, prvá fáza dialógu, v rokoch 2003 - 2009, vychádzala so spoločného textu nazvaného „Prírodnosť, povaha a poslanie Cirkvi“. Dokument načrtol aspekty základných princípov, ktoré naznačili a určili otázky, vyžadujúce si hlbšiu reflexiu v nasledujúcich fázach dialógu. Môžeme byť vďační, že – i po takmer tisícpäťsto rokoch odlúčenia – je medzi nami stále zhoda v oblasti sviatosťnej povahy Cirkvi, v apoštolskej postupnosti kňazskej služby a nutnosti svedectva o evanjeliu nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista vo svete.

V druhej fáze sa Komisia zamýšľala nad historickými perspektívami ciest, akými cirkvi vyjadrovali svoju jednotu v priebehu vekov. Počas stretnutia v tomto týždni ste prehlbovali svoje poznatky o jednote a komunikácii, ktorá existovala medzi cirkvami až do polovice piateho storočia dejín kresťanstva, rovnako ako o úlohe mníšstva v živote prvotnej Cirkvi.

Musíme veriť, že vaša teologická reflexia povedie naše cirkvi nielen k hlbšiemu vzájomnému pochopeniu, ale rozhodnému pokračovaniu v našej ceste smerom k plnej jednote, ku ktorej sme povolaní z vôle Krista. S prosbou o tento cieľ sme pozdvihli našu spoločnú modlitbu počas Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov, ktorý práve skončil.

Mnohí z vás pochádzajú z regiónov, v ktorých jednotliví kresťania i celé komunity čelia skúškam a ťažkostiam, ktoré sú príčinou hlbokého znepokojenia pre nás všetkých. Všetci kresťania musia pracovať spoločne na vzájomnej akceptácii a dôvere, s cieľom slúžiť pokoju a spravodlivosti. Kiež by príhovor a príklad mnohých mučeníkov a svätých, ktorí nám dali odvážne svedectvo o Kristovi v našich cirkvách, upevnil a posilnil vás a vaše kresťanské komunity. S pocitom bratskej lásky vyprosujem vám všetkým milosť a pokoj nášho Pána Ježiša Krista.“

-pd-

Benedikt XVI. sa stretol s členmi Komunity Emanuel

Vatikán (3. februára, RV) – „Vo svete, častokrát dezorientovanom a hľadajúcim nové dôvody pre život, svetlo Kristovo musí byť prinesené ku všetkým. Buďte preto uprostred ľudí dneška horlivými misionármi Evanjelia, so životom hlboko zakoreným v Kristovi. Buďte zanietení v ohlasovaní Božieho slova.“ Toto želanie dnes adresoval pápež Benedikt XVI. členom Komunity Emanuel, založenej vo Francúzsku Pierreom Goursatom, ktorého proces blahorečenia začal minulý rok. Komunita má dnes približne 7.200 členov a je rozšírená v 64 krajinách sveta. Svätý Otec sa s členmi Komunity Emanuel stretol dnes vo Vatikáne, pri príležitosti 20. výročia úmrtia jej zakladateľa.

Vo svojom príhovore počas osobitnej audiencie pápež Benedikt XVI. povzbudil prítomných, aby Komunita Emanuel venovala pozornosť predovšetkým ľuďom, ktorí sa chcú vrátiť späť do Cirkvi a ktorí nemali príležitosť využiť hlbšiu katechézu: „Pomôžte im zakoreniť ich vieru v živote autenticky teologálnom, sviatostnom a ekleziálnom.“ Ďalej ešte zdôraznil urgentnosť ohlasovania Božieho slova predovšetkým v rozbitých rodinách. „Kiež sa všade vaša láska stane svetlom Božej lásky a tým silou pre vytvorenie sveta, ktorý by bol spravodlivejší a bratskejší.“ A nakoniec vyzdvihol dôležitosť skutočného spoločenstva medzi členmi Komunity Emanuel: „Takéto spoločenstvo nie je len nejakou jednoduchou ľudskou solidaritou medzi členmi tej istej duchovnej rodiny. Naopak je založené na vašom vzťahu s Kristom a na spoločnom úsilí slúžiť mu!“ -fr-

Benedikt XVI. fóru Katolíckej akcie pre Afriku

Vatikán (28. januára, RV) - Pápež Benedikt XVI. poslal pozdravný list Medzinárodnému fóru Katolíckej akcie pre Západnú Afriku, ktoré sa konalo v nadväznosti na Špeciálnu biskupskú synodu pre Afriku z októbra 2009. Minulotýždňové stretnutie fóra, konané v Dakare, bolo v poradí už štvrtým. Vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone v liste, napísanom v mene Svätého Otca, odovzdáva všetkým účastníkom stretnutia povzbudenie pápeža Benedikta XVI. a uistenie a jeho duchovnej podpore v modlitbách, ďalej výzvu osobitne adresovanú laikom kontinentu, aby sa usilovali o hľadanie cesty spravodlivosti, zmierenia a mieru. „Vaša kresťanská viera nech prenikne do všetkých zložiek spoločnosti – do rodinného života, do sociálnej sféry či politiky, aby ste mohli byť skutočnými veľvyslancami Krista medzi svojimi bratmi a sestrami! Preto dajte potrebný priestor modlitbe a sviatostiam a nebojte sa vyhradiť si čas na

nadobudnutie živej viery skrze ľudskú a duchovnú formáciu.“ V závere listu pápež Benedikt XVI. udeľuje všetkým – kňazom i laikom, ktorí sa zúčastnili na stretnutí - svoje apoštolské požehnanie. -jak-

Benedikt XVI. vyjadril sústrasť obetiam zrútenia

Vatikán/Bolívia (31. januára, RV) – Pápež vyjadril svoju hlbokú sústrasť príbuzným obetí, ktoré prišli o život pri zrútení budovy v bolívijskom meste Santa Cruz. Počas nešťastia 24. januára 2011, zomrelo doteraz oficiálne 12 ľudí. Najmenej ďalší štyria ľudia sú stále nezvestní. Po týždni pátrania, záchranári stratili nádej na nájdenie ešte niekoho živého. Benedikt XVI. v posolstve, podpísanom kardinálom Tarcisiom Bertonom, ubezpečil pozostalých príbuzných o svojich modlitbách za zosnulých a o jeho duchovnej blízkosti zraneným a ich rodinám, ktorým želá „rýchle uzdravenie“. Pápež nakoniec vyzval k ďalšej podpore „pre postihnutých touto tragédiou“. -fr-

Menovanie členov Rady kardinálov a biskupov Štátneho sekretariátu

Vatikán (29. januára, RV) - Pápež Benedikt XVI. vymenoval nových členov Rady kardinálov a biskupov v sekcii pre vzťahy so štátmi Sekretariátu štátu Vatikán. Dnešnou pápežskou nomináciou sa nimi stali kardináli: Péter Erdő, arcibiskup Ostrihomu-Budapešti, Marc Ouellet, prefekt Kongregácie pre biskupov, Fortunato Baldelli, najvyšší penitenciár a Raymond Leo Burke, prefekt Najvyššieho tribunálu apoštolskej signatúry. -jak-

Mons. Cyril Vasil' SJ členom Pápežskej rady pre duchovnú starostlivosť o migrantov a cestujúcich

Vatikán (29. januára, RV) - Pápež Benedikt XVI. menoval nových členov a konzultorov Pápežskej rady pre duchovnú starostlivosť o migrantov a cestujúcich. Medzi šiestimi novovymenovanými členmi tohto vatikánskeho dikastéria je i Mons. Cyril Vasil' SJ, sekretár Kongregácie pre východné cirkvi. -pd-

Pút' z Taizé do Moskvy

Francúzsko (28. januára, RV) - Predstavený komunity Taizé brat Alojz spolu s niekoľkými ďalšími spolubratmi budú v čase tohtoročných sviatkov Veľkej noci putovať z Taizé do Moskvy. Pút', ktorá sa uskutoční od 20. – 25. apríla, je pozvaním pre mladých, „aby sa pripojili a spoznali bohatstvo pravoslávnej liturgie a spirituality Ruska, utváraných v priebehu stáročí v ťažkých skúškach, v ktorých viera vo Vzkrieseného Krista pomohla veriacim obstáť“. V správe komunity Taizé k tomuto podujatiu sa ďalej uvádza, že bude mimoriadnou príležitosťou spoznať životaschopnosť súčasných pravoslávnych farností a hovoriť o súčasných spoločných výzvach. Vzťahy medzi Taizé a Ruskom sú staré už niekoľko desaťročí. Niektorí predstavitelia Ruskej pravoslávnej cirkvi mali príležitosť navštíviť komunitu Taizé v šesťdesiatych rokoch. Brat Roger, jej zakladateľ, bol spolu s bratmi pozvaný do Ruska v rokoch šesťdesiatych, sedemdesiatych a osemdesiatych – uvádza vatikánsky denník L'Osservatore Romano. Návštevy boli prejavom solidarity s veriacimi tejto krajiny, ktorí počas spomenutého obdobia nemohli cestovať do zahraničia. Veľká noc v tomto roku pripadne podľa oboch kalendárov - východného i západného - na rovnaký deň, 24. apríl.

-jak-

Správa o netolerancii a diskriminácii voči kresťanom v Európe

Inštitúcia Dohľad nad netoleranciou a diskrimináciou voči kresťanom v Európe (The Observatory on Intolerance and Discrimination against Christians in Europe) zverejnila správu o netolerancii a diskriminácii voči kresťanom v Európe za roky 2005-2010. Vydaná bola pri príležitosti implementačnej schôdzy k ľudskej dimenzii Úradu OBSE pre demokratické inštitúcie a ľudské práva (ODIHR) na tému náboženskej slobody (Viedeň, 9. - 10. december). Táto správa obsahuje detailný popis spomenutého fenoménu v Európe a výroky intelektuálov a citácie z medzinárodných dokumentov o ľudských právach. Poskytuje tiež zoznam exemplárnych prípadov v rôznych kategóriách netolerancie a diskriminácie. Podľa riaditeľky Dohľadu Dr. Gudrun Kuglerovej takéto konanie zahŕňa napríklad odopieranie práv kresťanom, napríklad v oblasti slobody prejavu a slobody svedomia, odstraňovanie kresťanských symbolov, dezinterpretáciu a negatívny pohľad na kresťanov v médiách či ich sociálne znevýhodňovanie. Dokument je k dispozícii v slovenskom preklade na internetovej stránke <http://www.kbs.sk/?cid=1296560347>.

Člen Európskeho parlamentu a predstaviteľ OBSE v oblasti náboženskej slobody Mario Mauro uviedol

vo svojej tlačovej správe: „Tieto príklady... dokazujú, že diskriminácia kresťanov sa deje nielen v krajinách, kde kresťania predstavujú menšinu, ale že prípady netolerancie a diskriminácie voči kresťanom sa vyskytujú rovnako západne aj východne od Viedne, a to nesmieme zabudnúť na násilné prenasledovanie kresťanských spoločností mimo OBSE ... Existuje niekoľko druhov diskriminácie: ... úmyselná, ktorá je motivovaná skutočným odporom voči kresťanom, a neúmyselná, keď niektoré zdanlivo neutrálne vládne nariadenia majú za následok nerovnaké zaobchádzanie s kresťanmi.“

Zdroj: www.milujtesa.org/-dj-

Stretnutie ministrov zahraničných vecí EÚ

Belgicko (31. januára, RV) - Ministri zahraničných vecí Európskej únie sa dnes stretli v Bruseli, aby diskutovali o situácii v Sudáne, Pobreží Slonoviny, Iráne a Bielorusku. Vysoká komisárka pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku Catherine Margaret Ashtonová podá na zasadnutí správu o svojom stretnutí s hlavným iránskym vyjednávačom pre jadrovú dokumentáciu v Teheráne a o jeho nedávnej návšteve Blízkeho východu pred stretnutím „kvarteta“, ktoré je naplánované na 5. februára. Počas zasadnutia rady je plánovaná diskusia o slobode náboženského vyznania a viery a ochrane kresťanských menšín, ktoré sú požadované v liste, zaslanom komisárke Ashtonovej ministrami zahraničných vecí Talianska, Francúzska, Maďarska a Poľska.

-jak-

Stretnutie biskupov severských krajín v Jeruzaleme

Svätá zem (31. januára, RV) - V Jeruzaleme sa dnes začalo týždňové stretnutie biskupov severských krajín, združených v Škandinávskej konferencii biskupov. Jeho cieľom je preskúmanie otázok spoločného záujmu a tiež pút' na posvätné miesta, ako gesto podpory zo strany severských cirkví voči kresťanským menšinám Svätej zeme. Pracovné stretnutie bude podporením dialógu v prospech spravodlivosti, mieru, multietnického a multináboženského spoluzitia. Na zasadnutí konferencie sa zúčastňuje biskup Štokholmu Lars Anders Arborelius, biskup Kodane Czeslaw Kozon, ďalej biskup Osla Bernt Ivar Eidsvig, helsinský biskup Teemu Sippo, biskup Reykjavíku Peter Búrcher a prelát Tromsø Berislav Grgić. -jak-

Svetová rada cirkví o situácii kresťanov na Blízkom východe

Švajčiarsko (31. januára, RV) – Ústredný výbor, najdôležitejší orgán Svetovej rady cirkví, ktorá spája 337 kresťanských denominácií, sa schádza každých 18 mesiacov. Jednou z hlavných tém programu najbližšieho stretnutia, ktoré sa bude konať 16. - 22. februára 2011 v Ženeve, bude situácia kresťanov na Blízkom východe. Účasť na stretnutí prisľúbili mnohí cirkevní predstavitelia z tohto regiónu.

Počas stretnutia bude predstavený aj text „Ekumenickej výzvy k spravodlivému mieru“, s ohľadom na Ekumenické stretnutie za pokoj, ktoré sa bude konať 17. - 25. mája 2011 v Kingstone na Jamajke. Táto téma, o ktorej rozhodlo zhromaždenie Svetovej rady cirkví v Porto Alegre v roku 2006, chce vyzvať všetkých kresťanov na svete, aby sa usilovali o vytváranie spravodlivého pokoja, založeného na odporúčaníach Ekumenického desaťročia s názvom „Prekonať násilie“, ktoré bolo ukončené v r. 2010. -Pr-

Demonštranti v Pakistane pálili obrazy pápeža

Pakistan (3. februára, RV) – Viac ako 40 000 islamských radikalistov v Lahore 30. januára, demonštrovalo proti akejkoľvek zmene zákona o rúhaní a oslobodeniu Asie Bibiovej. Podľa vyjadrenia miestneho arcibiskupa, Lawrence Saldhana, predsedu biskupskej konferencie Pakistanu: „Islamskí radikalisti obvinili pápeža zo zasahovania do politického života krajiny. Pálili jeho obrazy a kríže. Je nám to veľmi ľúto, dotklo sa to všetkých kresťanov.“ Demonštrácie v Lahore tiež potvrdili nepriateľstvo voči ministrovi pre záležitosti menšín v Pakistane, katolíkovi Shahbazovi Bhattimu, ktorý je, podľa Združenia pre všetky menšiny Pakistanu (APMA), vo vážnom ohrození života a na politickej scéne je úplne osamotený v boji na obranu náboženských menšín. -mk-

Tretí medzinárodný deň za pokoj vo Svätej zemi

Svätá zem (29. januára, RV) - „Modlitba za pokoj je mimoriadne dôležitá“ – to je téma Medzinárodného dňa modlitieb za pokoj vo Svätej zemi, ktorý sa pod patronátom Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj koná od soboty 29. januára do nedele 30. januára. Jeho hlavným cieľom je pričiniť sa - konkrétnym a intenzívnym spôs-

bom – vrúcnou, nepretržitou, 24 hodinovou modlitbou za obnovenie mieru na týchto svätých miestach, spojených s narodením a smrťou Ježiša Krista. Tento tretí ročník medzinárodného dňa za pokoj vo Svätej zemi spája asi 2000 miest celého sveta, kým minulý rok sa ich zapojilo približne 1100.

Mimoriadnu modlitbu všetkých cirkví za zmierenie, jednotu a pokoj bude v Jeruzaleme viesť Mons. Matthias, arcibiskup pravoslávnej cirkvi. Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov, ktorý sa u nás slávi od 18. do 25. januára, je vo Svätej zemi posunutý o týždeň neskôr, a to kvôli arménskym kresťanom, ktorí v treťom januárovom týždni podľa ich kalendára slávia Vianoce. -jak-

V Kolumbii zavraždení ďalší dvaja kňazi

Kolumbia (29. januára, RV) – V stredu podvečer boli v Bogote zavraždení dvaja katolícki kňazi 35-ročný Rafael Reátiga Rojas a 37-ročný Richard Armando Piffano Laguado.

Podľa policajnej správy sa vrah nachádzal v jednom aute, spolu s dvoma kňazmi. Po zastrelení – jedného do hlavy a druhého do hrudníka – vystúpil z auta a utiekol. Podľa niektorých svedkov niekto na vraha čakal a pomohol mu utiecť iným dopravným prostriedkom.

Sekretár Konferencie biskupov Kolumbie, Mons. Juan Vicente Cordoba Villota, tvrdí, že motívom vraždy nebola lúpež. Poukázal na skutočnosť, že od roku 1984 bolo zavraždených v Kolumbii 74 kňazov, 8 rehoľníkov a 3 seminaristí. -mk-

V Malajzii sa súdia moslimovia s katolíkmi o používaní mena Alah

Malajzia (1. februára, RV) - Malajským katolíkom je zakázané používať toto slovo, na ktoré si robia výhradné právo tamojší moslimovia. V prebiehajúcom súdnom procese by mohol poslúžiť ako dôkaz malajzijsko-latinský a latinsko-malajzijský slovník, ktorý vydala pred 400 rokmi Kongregácia Propaganda Fidei, ako sa vtedy nazýval úrad Svätej stolice, ktorý mal na starosti misijné diela Cirkvi (dnešná Kongregácia pre evanjelizáciu národov). Kniha vyšla roku 1631 v Ríme a len v týchto dňoch sa podarilo nájsť originál, ktorého jediný exemplár je v knižnici Pápežskej Urbanovej univerzity v Ríme. Cirkev v Malajzii dúfa, že publikácia tohto historického dokumentu bude zásadným a nepopierateľným dôkazom v súdnom procese. Doteraz malajské úrady tvrdili, že katolíci prebrali slovo Alah až v minulom storočí. -pd-

Na Arcibiskupskom úrade v Trnave požehnali mladé vína

Tridsaťjeden vinárov prinieslo v piatok, 28. januára 2011, na Arcibiskupský úrad do Trnavy 74 vzoriek mladého vína, aby ich priamo na mieste požehnal trnavský arcibiskup Róbert Bezák. Tradícia požehňavania vín v Trnave sa píše už desiaty rok, z toho druhý sa podujatie koná priamo na úrade. Podujatie organizuje mesto Trnava spolu s vinárskym spolkom Víncech ako poďakovanie vinárom za ich prácu v minulom roku.

„My, kňazi, máme víno veľmi radi, dokonca ho musíme piť. Týmto chcem naznačiť, že keď pijeme víno, tak sa stretávame s tým Božím a práve víno nás spája s božím priestorom. Prajem nám všetkým, ktorí tu dnes budeme ochutnávať víno, aby sme v ňom cítili ušľachtilosť, vašu prácu a aj to Božie, ktoré prichádza na stôl a robí ten náš kraj, naše Slovensko takým krásnym,“ týmito slovami sa prihovril trnavský arcibiskup Róbert Bezák prítomným vinárom. Mladé vína vzápätí požehnal.

Na slávnosti sa okrem neho zúčastnili aj primátor mesta Trnavy Vladimír Butko, trnavský župan Tibor Mikuš a množstvo vinárov. V krátkych príhovoroch vinári priblížili stručne históriu pestovania vína a zhodnotili najmä vplyv počasia počas uplynulého roku na prácu vinohradníkov. Na záver si všetci pripili, vinárov potom čakala vzájomná ochutnávka prinesených druhov vín.

Margita Vanovčanová

Stretnutie kňazov na odpočinku v Košiciach

Na sviatok Stretnutia Pána sa stretli aj kňazi na odpočinku, bývajúci v Košickej eparchii, aby spoločne ďakovali za prežitie rokov v aktívnej službe. Pozvanie vладыky Milana Chautura, košického eparchu do koncelebrácie archijerejskej liturgie prijalo šesť kňazov – Simeonov.

Vladyka Milan v kázni poukázal na to, že zaujímať sa dnes o starých ľuďoch sa jednoducho nenosí. No starí ľudia v sebe nosia múdrosť života prežiatu skúsenosťou a neraz i vrúcnu modlitbou. Takto aj kňazi na odpočinku majú dennú skúsenosť so stretnutím sa s Kristom pri eucharistickom slávení, pri ktorom naplňajú duchovnú pokladnicu Cirkvi. Vladyka vyzval veriacich k vďačnosti za týchto kňazov a povzbudil ich k prijímaniu Krista v každom veku života.

Súčasťou liturgie sviatku bolo aj posvätenie sviečok ako symbolu Kristovho svetla. Pri konci slávnosti vладыka Milan odovzdal štyrom kňazom na odpočinku zla-

tý kríž a titul protojereja. Právom nosiť zlatý kríž Cirkve vyznamenáva zaslúžilých i aktívnych kňazov a tým ich dáva viac za vzor cirkevnému spoločenstvu.

Po sv. liturgii nasledovalo bratské posedenie pri prestretom stole v biskupskej rezidencii. Týmto stretnutím sa zaslúžili kňazi osviežiť na duchu a pocítili aj uznanie za svoju dlhoročnú kňazskú službu. **Michal Hospodár**

Apoštolský nuncius na návšteve v ÚVTOS v Sučanoch

V sobotu 29. januára sa konala v personálnej farnosti sv. Jána Bosca vo väznici pre mladistvých odpustová slávnosť. Sv. omšu celebroidal apoštolský nuncius J.E. Mons. Mario Giordana a koncelebroidali ordinár OS a OZ SR J.E. Mons. František Rábek, väzenský kaplán ústavu – Juraj Malý SDB, provinciál Saleziánov don Bosca – don Karol Maník SDB, väzenský vikár – Mons. Bartolomej Juhás SDB, spolu s kňazmi ordinariátu i martinského dekanátu. Po svätej omši nasledovala divadelná hra „Bartolomej,“ ktorú nacvičili mladiství odsúdení pod vedením väzenského kaplána za pomoci pedagógov ústavu a dobrovoľníka Katolíckej väzenskej dobrovoľnej služby Michala Mesjara. Nasledovali príhovory vzácných hostí – generálneho riaditeľa ZVJS Mgr. Róberta Mudrončeka, riaditeľa TV Lux Ing. Dáriusa Antona Hatoka, ktorý v rámci projektu „Svetlo do každej cely... svetlo pre každú uväznenú dušu“ odovzdali vedeniu ústavu satelitný prijímač, riaditeľky ústavu PaedDr. Jarmily Čavarovej ako i apoštolského nuncia a ordinára OS a OZ SR.

Pre odsúdených to bol určite veľký deň, kedy mali možnosť prezentovať svoje úsilie a námahu pri nacvičení divadla a ukázať, že aj v nich je veľa dobra, ktoré mohli objaviť aj vďaka duchovnej službe vo väzniciach. **Michal Mesjar/ snímka Bartolomej Juhás**

Stretnutie zasvätených v Nitre

Katedrála svätého Emeráma v Nitre bola 2. februára 2011 miestom stretnutia rehoľníkov a ďalších zasvätených, ktorí pôsobia v Nitrianskej diecéze. Svätej omši predsedal pomocný biskup a generálny vikár Mons. Marián Chovanec. V príhovore po evanjeliu hovoril o Bohu zasvätenom živote ako o plnohodnotnom spôsobe života: „Zasvätiť sa Pánu Bohu znamená žiť podľa evanjeliových rád, podľa čistoty, chudoby a poslušnosti, ktoré nám odovzdal Pán Ježiš, aby sme mohli dokonalejšie, ušľachtilejšie, plnohodnotnejšie slúžiť Bohu a slúžiť bližným“. Biskup Chovanec za zamyslel aj nad niektorými problémami, ktoré sú prítomné aj v niektorých komunitách zasvätených osôb. „Niekedy si položíme otázku, prečo nás, Bohu zasvätených, nie je viac? Prečo v posledných rokoch, aj u nás na Slovensku, ubúda duchovných povolání, ženských i mužských? Prečo niektoré rehoľné rodiny a spoločenstvá už roky nemajú v noviciáte nikoho?“

Hlavný celebrant vyzval prítomných k vernosti svojmu povolaniu, ktorá môže povzbudiť laických veriacich k vernosti v ich službe. Spýtal sa: „Prečo my, zasvätení Pánu Bohu, nie sme vernejší vo svojej službe? (...) A prečo niektorí zrádzajú svoje zasvätenie?“ Mons. Marián Chovanec ukázal zasväteným cestu, ktorá bude aj pre nich znamenať nádej do budúcnosti – živú vieru v Boha, ktorá je podporovaná pokornou a vytrvalou modlitbou. Stretnutie zasvätených pokračovalo po svätej omši prednáškovou časťou a neformálnymi rozhovormi.

Na území Nitrianskeho biskupstva pôsobia rehoľníci zo 16. rehoľných spoločenstiev, majú v diecéze 15 komunit (86 rehoľníkov). Rehoľné sestry majú v diecéze 16. rehoľných spoločenstiev a 2 sekulárne inštitúty (221 rehoľných sestier).

Miroslav Lyko

Stretnutie rehoľných osôb v Spišskej Kapitule

Na sviatok Obetovania Pána, v stredu tohto týždňa, sa v Spišskej Kapitule stretlo na slávení Svetového dňa zasvätených osôb 110 rehoľníkov a rehoľných sestier, pôsobiacich v Spišskej diecéze, ktorí spolu so svojimi novicmi prijali pozvanie diecézneho biskupa. Svätú omšu slávil o 10.00 v seminárskej kaplnke diecézny biskup František Tondra. V homílii povzbudil rehoľníkov k zodpovednému napĺňaniu svojich chariziem a k plneniu Božej vôle, ktorá sa dáva poznať prostredníctvom predstavených.

Na záver svätej omše rehoľníci poďakovali diecéznemu biskupovi za pozvanie a všetky modlitby za nich, ako aj za možnosť pôsobiť v Spišskej diecéze.

Program pokračoval obedom a voľbou zástupcov rehoľných osôb do pastoračnej rady diecézy. Prednášku na

tému: Rehoľné povolanie v dnešnom svete, predniesol P. Leonard Lasota SAC.

V Spišskej diecéze pôsobí 275 rehoľných sestier a 40 rehoľných kňazov. Okrem toho žije v Spišskej diecéze aj 13 novicov a noviciek, 6 rehoľných bratov a 5 rehoľných kňazov - penzistov.

Peter Majda

Deň zasväteného života v Prešove

Už tradične sa prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ stretáva na sviatok Stretnutia Pána s rehoľníkmi a rehoľnými sestrami pôsobiacimi na území Prešovskej archieparchie. V stredu 2. februára viac ako 50 rehoľných kňazov, bratov a sestier sa stretlo na archierejskej svätej liturgii v Katedrále sv. Jána Krstiteľa. Hlavným celebrantom bol vladyka Ján Babjak SJ. Koncelebroval aj emeritný pražský pomocný biskup Ján Eugen Kočiš a ďalší kňazi. V homílii špirituál Gréckokatolíckeho kňazského seminára blahoslaveného biskupa Pavla Petra Gojdiča v Prešove o. Ján Karas položil otázku: „Je na mne vidno Ježišov život?“ V odpovedi na ňu uviedol: „Boh chce, aby som bol jeho priateľom, miláčikom. Počúvaj, čo ti Boh chce povedať do tvojho života. Daj mu šancu, aby vstúpil do tvojho života, lebo kresťan je povolaný byť Kristovou vôňou pre tento svet.“ Súčasťou liturgickej slávnosti bolo posvätenie sviec.

Deň zasväteného života pokračoval v aule Gréckokatolíckej teologickej fakulty Prešovskej univerzity duchovnou prednáškou o. Štefana Kitľana CSsR o modlitbe. Okrem iného upriamil pozornosť zasvätených na prvotné kresťanské spoločenstvo a povedal, že Ježiš Kristus má takú istú moc, ako mal vtedy. Chce, aby aj dnešné kresťanské spoločenstvá, a teda aj rehoľné spoločenstvá, mali jedno srdce a jednu dušu. Cestou k tomu je predovšetkým modlitba.

Otec arcibiskup vo svojom príhovore ponúkol rehoľníkom a rehoľnicam k rozjímaniu niekoľko hlbokých myšlienok z dokumentov Cirkvi, predovšetkým z dokumentov Božieho služobníka Jána Pavla II., o zasvätenom živote. Poďakoval im za ich službu pre miestnu cirkev a povzbudil k tomu, aby bola ešte intenzívnejšia a aktuálnejšia. Predostrel im aj svoj úmysel stretnutí s jednotlivými rehoľnými spoločenstvami. V Prešovskej archieparchii v súčasnosti pôsobia baziliáni, redemptoristi, sestry baziliánky, sestry služobnice Nepoškvrnenej Panny Márie a kontemplatívne sestry redemptoristky. K modlitbe povedal, že sme bez nej ničím. Ak by sme sa nemodlili, môžeme poskladať a odložiť svoje rehoľné rúcho. Po diskusii a modlitbe Molebenu k Presvätej Bohorodičke bol priestor na spoločný obed.

Popoludní vydal svoje osobné svedectvo pán Marián Danev, ktorého úprimné slová boli oslovujúce.

Duchovno-formačný deň zakončili prítomní modlitbou Korunky Božieho milosrdenstva.

Lubomír Petrik

Provinciálna kapitula Slovenskej provincie Kongregácie sestier Božského Vykupiteľa

V dňoch 27. – 30. januára 2011 v Spišskej Novej Vsi sa uskutočnilo tretie zasadnutie provinciálnej kapituly Slovenskej provincie Kongregácie sestier Božského Vykupiteľa. Na jej zasadnutiach sestry prehodnocovali svoje apoštolské nasadenie a zamýšľali sa nad smerovaním v budúcich rokoch. Tiež boli zvolené sestry, ktoré budú zastupovať Slovenskú provinciu na zasadnutí generálnej kapituly, ktorá sa uskutoční v júli 2011 v Ríme. Tému kapituly stanovilo generálne vedenie: „v duchu Matky Alfonzy Márie stvárňovať dnešok s otvorenosťou pre budúcnosť...“ Zasadnutie bolo ukončené v nedeľu slávnostnou sv. omšou v kaplnke provinciálneho domu, ktorú celebroidal otec biskup Mons. František Tondra.

TK KBS

Posledná januárová nedeľa patrila Katolíckej univerzite

Posledná januárová nedeľa je už tradične venovaná Katolíckej univerzite v Ružomberku (KU). 30. januára 2011 mali veriaci v niektorých farnostiach možnosť stretnúť sa s pedagógmi, študentmi či kňazmi pôsobiacimi na univerzite. „Tento rok sme navštívili viaceré farnosti, napríklad v Bratislave, Trnave, Nitre, ale aj v Rožňave, Poltári, Poprade či Prešove. Stretli sme sa so živým záujmom o univerzitu, ľudia sa dozvedeli o našich úspechoch i starostiach, mali možnosť rozprávať sa s kňazmi a pedagógmi,“ podotkol rektor KU prof. Tadeusz Zasepa.

Prvýkrát vo všetkých kostoloch zaznel aj list rektora KU. „Informoval som v ňom, že univerzita sa zrodila z lásky k poznaniu, z túžby vedieť, poznať, čo je svet a kto je človek. Ale tiež z poznania vedúceho ku poznaniu, ktoré nakoniec vedie k láske. V dnešnom svete modernom svete je význam a naliehavosť úloh katolíckej univerzity stále väčší. Výdobytky vedy a techniky prinášajú na jednej strane nesmierny rast hospodárstva a priemyslu, na druhej strane si vyžadujú primerané hľadanie zmyslu, aby sa zistilo, či sa nové vymoženosti vôbec využívajú pre skutočné dobro človeka a spoločnosti. Ak má za úlohu každá univerzita hľadať tento zmysel, katolícka univerzita je na túto požiadavku povolaná o to viac,“ dodal rektor.

Ľudia mali v ostatnú nedeľu aj možnosť podporiť univerzitu vo finančnej zbierke na jej rozvoj, konkrétne na vybudovanie novej Univerzitnej knižnice KU. „Ide o projekt, ktorý nebude slúžiť iba univerzite, ale vďa-

ka plánovanej digitalizácii kultúrneho dedičstva celej Cirkvi na Slovensku, i Slovákom žijúcim v zahraničí.

Zdroj: www.ku.sk

Celoslovenské stretnutie spoločenstiev a hnutí s výzvou posilniť apoštolát

Účasť laikov na novej evanjelizácii bola téma celoslovenského stretnutia zástupcov kresťanských spoločenstiev a hnutí 2. februára 2011 v Banskej Bystrici. Program sa začal v Diecéznom centre Jána Pavla II., kde Mons. Peter Rusnák, bratislavský eparcha pripomenul zasväteným, angažovaným laikom a diecéznym kňazom výzvu Pána „Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.“ (porov. Mt 5,16).

Podujatie koordinovala Katarína Hulmanová, predsedníčka Fóra kresťanských inštitúcií a členka Pápežskej rady pre laikov, ktorá v popoludňajšom bloku za predsedníckym stolom uviedla Mons. Rudolfa Baláza, banskobystrického diecézneho biskupa.

„Robte apoštolát do zodratia,“ vyzval prítomných laikov a kňazov biskup Rudolf Baláž. Laikov v cirkvi prirovnal k veľkému spiacemu levovi, keď zdôraznil ich potenciálnu silu v spoločnosti. Mons. Baláž vyjadril presvedčenie, že evanjelizačné úsilie kresťanov na Slovensku potrebuje ísť do hĺbky, aby cirkev nezotrvala na úrovni prázdneho teoretizovania. Poukázal na potrebu horlivého a osobného zápasu o pastoráciu. Ten majú kňazi i laici vykonávať zodpovedne a pripravené. „Máme všetko dovolené a málo robíme,“ upozornil banskobystrický biskup v kontexte relatívnej náboženskej slobody na Slovensku. Banskobystrický biskup poslucháčom priblížil niektoré formy pastorácie v dobe totalitného režimu. Pastorácia podľa jeho slov bola osobná, systematická a adresná zvlášť v kontakte s mladými ľuďmi. Napriek ťažkému spoločenskému kontextu, evanjelizačné pôsobenie kňazov prinieslo plody a nemalo kňazských či zasvätených povolání.

S príhovorom vystúpil aj zástupca nemeckej podpornej organizácie Renovabis Jörg Basten. Prednášku s názvom Účasť laikov na novej evanjelizácii predniesol v dopoludňajšom bloku Ján Buc a v popoludňajšom bloku cirkevný historik Gabriel Brendza s témou Svätý Cyril a Metod ako zdroje inšpirácie novej evanjelizácie. Súčasťou celoslovenského stretnutia bola i diskusia, v ktorej delegáti spoločenstiev a hnutí predstavili aktuálne projekty v oblasti svojho pôsobenia.

Celoslovenské stretnutie vyvrcholilo účasťou na svätej omši v Katedrále sv. Františka Xaverského, ktorú pri príležitosti svetového Dňa zasväteného života celebroidal diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž. -zj-

Akadémia sv. Tomáša Akvinského v Spišskom seminári

V nedeľu 30. januára 2011 zorganizovali bohoslovci Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule už tradičnú akadémiu na počesť patróna teológov a teologických fakúlt sv. Tomáša Akvinského. Zúčastnili sa jej viacerí vzácní hostia, ako napr. dekan Teologickej fakulty KU v Ružomberku prof. Anton Konečný, prodekan prof. Gabriel Ragan, ale aj spišský pomocný biskup Mons. Štefan Sečka a ďalší členovia akademickej obce. Hlavnou časťou programu bola slávnostná prednáška spišského diecézneho biskupa Mons. prof. ThDr. Františka Tondru. Predstavil v nej pohľad sv. Tomáša na prirodzený mravný zákon a zdôraznil jeho dôležitosť na ktorú sa dnes často zabúda.

Okrem toho v programe vystúpila Schola Cantorum spišského seminára a sólisti Janka Tomalová (priečna flauta) a Marek Jamrich (klavír).

Lukáš Stolárik

Redaktori farských masmédií o pôsobení v digitálnej ére

Digitálna éra a farská pastorácia boli hlavnou témou stretnutia redaktorov farských masmédií Banskobystrickej diecézy v nedeľu 30. januára 2011 vo Zvolene. Stretnutie pri príležitosti sviatku patróna Františka Saleského otvoril Mons. Marián Bublinc, generálny vikár diecézy. V mene diecézneho biskupa Mons. Rudolfa Baláža poďakoval tvorcom farských masmédií za „drobnú mravenčiu prácu“, ktorú vykonávajú vo farnostiach a odovzdal im knižné publikácie na znak ocenenia ich služby.

Tohtoročné pápežské posolstvo pre oblasť masmédií s názvom Pravda, ohlasovanie a autentickosť života v digitálnej ére predstavil hovorca KBS Jozef Kováčik. „V digitálnej ére sú kresťania pozvaní osobnými vzťahmi ohlasovať Evanjelium a byť autentickými svedkami pravdy na internete.“ Prednášajúci poukázal na napätie, ktoré vzniká medzi cestou tajomstva a diskretnosti, ktorá je vlastná posvätným veciam a nezáväznosťou komunikácie na internete. Tá potom zvädza k parciálnej či povrchne predstavovanej pravde. Takzvaný digital divide – digitálne rozdelenie spoločnosti je jedným z negatívnych sociálnych dopadov z hľadiska nerovných možností prístupu k informáciám. Nosnou výzvou posolstva však zostáva „zjednotiť sa s dôverou a uvedomelou zodpovednou kreativnosťou v sieti vzťahov, ktorú umožnila práve digitálna éra.“

Alojz Vlčko, šéfredaktor farského časopisu Bartolomej priblížil dostupné možnosti sociálnych médií na internete, ktoré využíva aj Farnosť Prievidza – mesto. Farnosť Levice predstavila novovzniknutý elektronický farský časopis Michael, ktorý publikujú v plnej farebnosti bez väčšieho finančného zaťaženia.

Šéfredaktorka domáceho časopisu Naše spoločenstvo Jana Krajčíková prítomným priblížila praktické skúsenosti a možnosti zatraktívnenia periodika.

Marián Bublinc v kontexte vzťahujúceho sa sekularizmu pracovníkom masmédií odporúčal evanjelizačný príklad Františka Saleského a jeho orodovanie pri práci.

Do diskusie prispeli všetci zástupcovia zúčastnených farských masmédií.

Prítomní si vypočuli ponuky e-learningového vzdelávania redaktorov, ktoré priblížil jeho koordinátor Ján Gyulai, vedúci neziskovej organizácie Renovatio – nova. Vdp. Ján Sabol, ktorý pôsobí v Rádiu Lumen, priblížil prácu v rádiu, za banskobystrickú pobočku Televízie LUX sa pripojil Milan Spišiak a za Rádio Regina redaktor Michal Várošík.

Zuzana Juhaniaková

V Nitre sa konalo diecézne stretnutie farských mediálnych aktivistov

Rímskokatolícke biskupstvo v Nitre zorganizovalo 29. januára 2011, pri príležitosti sviatku patróna žurnalistov – svätého Františka Saleského, diecézne stretnutie farských mediálnych aktivistov. Program sa začal svätou omšou v kaplnke svätého Ladislava v Teologickom inštitúte v Nitre. Predsedal jej nitriansky biskup Mons. Viliam Judák. Stretnutie pokračovalo v priestoroch Diecézneho pastoračného centra tlačovou besedou, na ktorej sa zúčastnili aj niektoré regionálne i celorepublikové médiá. Nitriansky biskup Mons. Viliam Judák; riaditeľ Biskupského úradu v Nitre Mons. Štefan Vallo; umelecký reštaurátor Vladimír Plekanec a riaditeľ Diecézneho múzea v Nitre Pavel Žebrák informovali o aktuálnom dianí v diecéze, o najbližších duchovných aktivitách i o materiálnych investíciách, ktoré sa v najbližších mesiacoch, predovšetkým na Nitrianskom hrade, budú realizovať. Biskup Judák poďakoval žurnalistom za ich pravdivé informovanie verejnosti a pripomenul aj nové posolstvo Svätého Otca Benedikta XVI. z príležitosti Svetového dňa masovokomunikačných prostriedkov.

Účastníci diecézneho stretnutia si mohli prezrieť katedrálu i Diecézne múzeum. Následne si vypočuli odborné prednášky z úst šéfredaktora Katolíckych novín Ivana Šulíka a kulturológa Petra Libu. **Miroslav Lyko**

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mgr. Danka JACEČKOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,
Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk